

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Nedsættelse af Rugbrødspriserne. Da Regeringen maa anse det for nødvendigt fremdeles at have et saadant Beløb til Raadighed til at holde Rugbrødspriserne nede, er det nødvendigt at foreslaa en Forlængelse af Afgiftens Gyldighedstid. Det er det, der sker ved det foreliggende Lovforslag, hvis Bestemmelser foreslaas at skulle gælde til Udgangen af August Maaned 1941.

Ved Lovforslagets § 1 opretholdes Bestemmelsen om Optrækning af en Afgift paa 5 Kr. 80 Øre pr. 100 kg anvendt Korn. I § 2 findes der en Bestemmelse om Efterbeskatning af de Lagre af Korn og Mel, der findes fra Høsten 1939, idet den Prisforhøjelse, der vil fremkomme efter 1. September, bliver saa stor, at der vilde opstaa en betydelig Indtægtsstigning for dem, som har saadanne Lagre, dersom der ikke foretoges en Efterbeskatning. At lade en saadan Indtægtsstigning indtræde vilde være urimeligt, navnlig under Hensyn til, at disse Lagre ikke findes jævnt fordelt over det hele, men ligger meget ujævnt fordelt. Det foreslaas derfor i § 2, at Ministeren bemyndiges til at opkræve en Afgift af indenlandsk Rug og Hvede af Høsten 1939 og af fremmed Rug og Hvede samt af Mel fremstillet af saadant Korn, saafremt Beholdninger heraf forefindes. Den Efterbeskatningsafgift, der foreslaas, svarer til Forskellen mellem de Priser, som disse Lagre stod de paagældende Indehavere i ved Udgangen af denne Maaned, og den Pris, som vil blive gældende fra 2. September d. A. Afgiften foreslaas sat til 6 Kr. 60 Øre pr. 100 kg Korn og 15 Kr. 25 Øre pr. 100 kg Mel. Hvis der findes indenlandsk Rug og Rugmel af Høsten 1940, skal saadanne Beholdninger være fritaget for Afgift, da de er betalt med en betydelig højere Pris end Korn af Høsten 1939. Endelig foreslaas det, at der ved Beregningen af Afgiften for hver Lagerindehavers Vedkommende skal kunne fradrages 200 kg som afgiftsfrit Kvantum.

I øvrigt er Lovforslaget i Overensstemmelse med den i Øjeblikket gældende Lov. Lovforslaget er vedtaget omtrent enstemmigt af Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i det høje Landsting.

Kr. Johansen: Selve det Lovforslag, der foreligger her til Behandling, og som gaar ud paa Forlængelse af Gyldigheden af den gældende Lov om Afgift paa Hvede og Hvedemel indtil Udgangen af August Maaned 1941, hvortil er føjet en Bestemmelse om Afgift paa de Lagre fra tidligere Høstaar, der endnu

forefindes, har, saa vidt jeg forstaaer, ikke givet Anledning til videre Diskussion eller Uenighed. Jeg kan derfor for mit Vedkommende nøjes med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Landstinget. Derimod faar man af Folketingsudvalgets Betænkning og ved at gennemlæse Referatet af første Behandling af Lovforslaget i Folketinget et stærkt Indtryk af, at man har drøftet andre Forhold, som ikke kommer direkte ind under Lovforslaget, men naturligvis kan siges at have en vis Forbindelse dermed. Man har drøftet Rugbrødsprisen i Almindelighed og den Prisstigning, der snart kan ventes, og det vil ses af Betænkningen, at man ikke har fundet de Oplysninger, der er tilvejebragt vedrørende Prisstigningen, tilstrækkelig tilfredsstillende. Dette mener jeg ikke, der er Grund til at drøfte nærmere her. Jeg har den Tillid til den højtærede Landbrugsminister og til den højtærede Handelsminister, under hvem Prisforholdene navnlig sorterer, at de vil gøre, hvad de kan, for at undgaa en urimelig Prisstigning. Jeg vil dog gerne føje til, at da man i sin Tid kastede Pristalsreguleringen over Bord, var det, fordi man derved vilde undgaa fremtidige Prisstigninger, i alt Fald i det allervæsentligste. Men det kan ikke nægtes, at siden Pristalsreguleringen blev opgivet og Arbejdslønningerne lagt fast, har man ikke haft noget stærkt Indtryk af, at Prisstigningerne af den Grund er blevet mindre. Tværtimod har der i den forløbne Tid fundet ret omfattende Prisstigninger Sted. Vi ved, at det har sine Aarsager, som det ikke er muligt at dæmme op for. Vi ved, at ogsaa det Lovforslag, som vi her behandler, og den Kornordning, som staar i Forbindelse dermed, vil bidrage til, at Priserne gaar i Vejret — uden at der derfor skal fremsættes nogen Kritik hverken af Kornordningen eller af disse andre uafvendelige Aarsager. Jeg har imidlertid den Tillid til den nuværende Regering, at den vil gøre, hvad den kan, for at opfylde sit Løfte om, at der skal tages rimeligt Hensyn til Arbejderbefolkningen ved en Regulering af Arbejdslønningerne, saa at Arbejderne i nogen Maade kan faa Erstatning for de højere Priser, de maa betale. Det maa ikke være saadan, at alle andre skal have Erstatning, Møllere og Bagere og en Række andre, som berøres af Forholdene, men Lønarbejderne alene ingenting skal have. Det bør være for den ene, som det er for den anden, og hele den danske Rigsdag maa kunne være enig med Regeringen i at bidrage til, at de daarligst lønnede, de fattigste i Befolkningen ikke skal bære uover-